

[Poulsgaard]

så godt komme hjem og rapportere som 6-7 stykker.

Man henviser endvidere til FN og alt det dér kolossale. Nu har jeg siddet herinde i 6 år. Der foregår en udskiftning, ca. en tredjedel hver gang. Ikke ret mange af de kolleger, der sidder herinde, har siddet i FN, men det er altid nogle af dem, der sidder på de yderste mandater, man har sendt til FN, for at de lige skulle have lov til at få den oplevelse derovre. Det har intet med saglighed at gøre, men spare penge vil man selvfølgelig ikke, når det gælder egen trivsel og magelighed.

Jeg kan slet ikke forstå det dér med, at hr. Arne Melchior lever så spartansk. De par gange, jeg har været med, har det i hvert fald ikke været spartansk. Jeg har i hvert fald følt mig som Jeppe i baronens seng, som jeg tit bliver beskyldt for, når jeg har været ude på rejse med disse udvalg.

Arne Melchior (CD):

Jeg er overbevist om, at forretningsordenen forbyder mig at kalde hr. Poulsgaard for Mads, så det vil jeg lade være med. Jeg ved godt, at hr. Poulsgaard er landmand, og det er jo en hædersbetegnelse, men jeg vidste ikke, han gik ind for indavl, som jeg forstår at han og hans parti gør. Herhjemme må vi gerne rejse – og det er også vidunderligt, og jeg elsker at holde ferie med mine børn i danske landsdele – men vi må altså ikke rejse til Holland for at se på, hvordan radio- og TV-ordningen er dér, skønt den er totalt anderledes end i noget andet land, som er sammenligneligt med os. Jeg tror godt, jeg tør spå hr. Poulsgaard, at den rejse bliver til noget, og at vi får noget at se.

Jeg vil gerne gøre hr. Poulsgaard opmærksom på, at man ikke kan være teaterdirektør for et enkelt teater uden ind imellem at rejse ud og se andre forestillinger, og man bør ikke, som hr. Poulsgaard nu har gjort i 6 år, kunne sidde i kulturudvalget uden ved selvsyn at gøre sig bekendt med kulturinstitutioners organisation og funktion i andre lande.

Jeg skylder nok en undskyldning til formanden og til mine kolleger for, at jeg trækker denne debat ud ved at benytte endnu mere af min tid; det er ikke forslaget betydning, men dets grad af typiskhed for frem-

skridtspartiet, der gør, at vi er nogle stykker, der er vrede over den slags ting.

Nu vil hr. Glistrup være heksedoktor for patienten Danmark, kan jeg forstå, og så forsøger han tillige at slå sig til ridder på, at det er fremskridtspartiet, der for ni år siden opfandt, at der skulle spares her i landet. Dette er jo konkret urigtigt. Før fremskridtspartiet dukkede op på arenaen, havde regeringen med folketingets accept nedsat adskillige spareudvalg og støvsugerbander og udfoldet mange andre bestræbelser for at spare, så udtrykket er ikke opfundet af fremskridtspartiet. Hvis fremskridtspartiet havde nået at inspirere nogen til noget godt, skulle det jo have givet sig udslag i de ni år, man har været her, men lytter man til fremskridtspartiets talere ved økonomiske debatter, bl. a. tidligere i eftermiddag, får man det indtryk, at det kun er gået værre, siden fremskridtspartiet kom herind, så jeg tror ikke, der har været nogen inspiration.

Hr. Glistrup siger, at man kan rejse ud for egne penge. Ja, det er da klart, man kan det, og det er der vel også mange der gør, men jeg gætter på, at f. eks. hr. Glistrup har været advokat for klienter, på hvis vegne det har været nødvendigt at rejse for at varetage deres interesser. Hvis ikke det er tilfældet, har han i hvert fald mange klienter, for hvem det er nødvendigt at rejse ud i medfør af deres embeder og deres firmaer. Jeg tvivler på, at nogen advokat eller nogen revisor nogen sinde er rejst ud for egne penge, fordi de skulle ordne en sag for nogen. Vi 179 herinde, inklusive hr. Glistrup, er valgt for at ordne sager for nogen, og derfor kan vi med god samvittighed rejse ud, når vi vel at mærke benytter de rejser og udnytter de programmer, der er på de rejser, på en samvittighedsfuld måde, og det gælder alle, jeg har været på rejse med, inklusive de af fremskridtspartiets medlemmer, som jeg har været på rejse med.

Så er der endelig rejsen til Jugoslavien, som gøres til et stort nummer i dette forslag. Jeg er tilfældigvis vidende om, at folketingets formand og præsidium førte samtaler af overordnet politisk vigtighed og betydning, men jeg er altså blevet klar over, at hr. Glistrup slet ikke har mulighed for at fatte værdien af den slags, også værdi i økonomisk henseende.